

voldsom Brand hele to Dage hær-
gede slem, men heldigvis ind-
skrænkede Skaden takket være en
ældre Mand, Haagen Bartram, der
resolut greb ind, — endda med
Fare for sit eget Liv.

I den havde længe ligget og ul-
met, men pludselig opdagede Per-
sonalet de klare Flammer, der lyste
op fra Chefens Kontor, hvor som
bekendt Brand-Dammen befandt
sig. »Tykke-Hansen« kom skrigen-
de ud fra Kontoret: — Red, hvad
reddes kan! Abonnementskortene
staar i Fare for total Ødelæggelse.
— 25 Aars Ulejlighed og Hovedbrud
er ved at gaa op i Røg, fordi Dam-
mens Hovedbund er fuld af Ande-
mad og grønne Planter samt en

I den havde stærkt fat i ham. Men
som Nøden var størst, var Hjælpen
nærmest, idet en ældre Fyr, iført
Lukhue og Øreklapper resolut
greb ind, og begyndte at øse Vand
paa Baalet fra den næsten tørlagte
og mundlamme Dam. Det varede
længe, men omsider syntes man
at være Herre over Ilden. Sammen
med Direktør Hare slukkede man
efter næste Aften og med Undtagelse
af, at Kortene blev svedet
lidt i Kanterne, reddedes de fleste
af dem.

Den tilkaldte Branddirektør kas-
serede selvfølgelig straks Brand-
Dammen, og nu gaar man i spændt
Forventning om Placeringen af den
næste Dam.

Taxachauffør Lykke

Fornylig er »Zonesprøjten« gjort
bekendt med en Episode, der fandt
Sted for et halvt Aars Tid siden,
men vi tillader os at bringe »Nyhe-
den« alligevel, idet den indeholder
adskillige beklagelige Momenter.

I en velassorteret Smugkro i
Dronningensgade var en mørk Af-
ten samlet fire fordægtige Herrer
samt en lysblond Dame, og efter
hvad vi erfarer, gik det paa bedste
Beskud Aftenen igennem.

Fleere Gange i Nattens Løb saas
en Herre med »Maaney« som Oven-
lys snige sig paa Øl-Ekspeditioner,
og Resultatet udeblev ikke, idet
Naboerne i Gaderne Dronningens-
gade, Kongensgade, Skolegade samt
store Dele af Torvet og Østergade
ved 3-Tiden vækkedes ved vilde
Hyl. Det viste sig at være Vagme-
ster Lykke, Zonen, der forsøgte sig
som Taxachauffør med sin »tre-
hjulede«. Efterhaanden fik han
»fuldt« Læs. En Brandert anbrag-
tes paa Trappen til Køretøjet, mens

Sig mig lille Karen, hvad tænker
du nu?

en Kranvognschauffør surredes
fast bagpaa. Ved Afskeden fra det
gæstfrie Hjem i Dronningensgade
saas Værten bevæge sig som et Lyn
henad Gaden.

Ved Ankomsten til Zonen »kra-
nedes« Fører og Passagerer af den
trehjulede, hvorefter Resterne af
dem anbragtes under betryggende
Laas og Slaa. Lykke mistede ved
samme Lejlighed sit Kørekort til at
føre Vogn i ædru Tilstand. Siden
da har han redt seks Kilo Hoved-
pinepulvere.

Man bemærkede iøvrigt meget
forundret, at Venstrebladet ikke
bragte en firespaltet Artikel om
denne Beruserkørsel, men det har
maaske sine Grunde?

Ole Opfinders Offer

Politiet, Suhr og andre voldsomme
Instanser har i den sidste Tid
advaret stærkt mod Børns Leg paa
Gaden, saasom Klatren i Telefon-
master, Løben efter Røevogne samt
hensynsløs Kørsel i Gaardene,
men ikke desto mindre overtrædes
disse Forbud Gang paa Gang. I
Gaar var vi Vidne til en saadan
Overtrædelse i et herværende Red-
ningskorps Gaard.

En noget utiltalende Fyr, »Ole
Opfinder«, kom brasende paa en
gammel Jernhest ud fra Gaarden,
da han i det samme tørnede sin
Rustbunke mod en af Byens mest
travle Kranvognsførere, — vi kan
kalde ham »Høstmanden«. Resulta-
tet var forfærdeligt, idet Cyklerne
med Hjul som Seks- og Ottotal flød
hen over den nyistandsatte Gaard,
der fik adskillige Buler, ligesom
de to Cykleryttere stedvis kom
slem til Skade. Heldigvis kunde
Forstanden ingen Skade lade, da
der som bekendt aldrig har været
nogen. »Ole Opfinder« og hans Of-
fer overlodes til Opføls almindelige
Latter!

Toilet med Sovesofa søges.

Til Brug for Hvile efter Zone-
fester søges til Levering snarest et
Toilet med Sovesofa.

Mik-Jensen.

Ja, med alle de render rundt i Giftetanker her,
maa der bli' en Tjans for Erik — Ejendoms-Kom'sionær!

Vor Juleglæde er i Allan Jantzens Hænder lagt,
til daglig har han hele »Rufferiet« i sin Magt.
Poul Hansen er paa Overarbejds holdet — ta ej fejl
af det, for han er sgu en haard og navnlig sort en Negl.
Ham, Boccacio — I ved — han var den rene Sinke kun,
hvis I faar en skrap Historie af Børges egen Mund!
Carlsen har den allerskrappeste Lumbago, der kan faas,
og som Modvægt bær' han trende Katteskind paa sin Maas!

Som Generel for Hjemmeværnet staar Krag-Rasmussen
og raaver: Præsenter Gevær — fald op og ned igen!
Carl Spræl er atter bleven Ungkarl, efter hvad man si'r
nu efter seks Forlovelser han færdig er med Pi'er!
Vores »Køre-med-Ka'l« Knud er nys paa Kunsterne begyndt,
ud paa Sygehuset havde de gevaldigt stærkt sig skyndt,
mens Køre-Ka'len lægger' a', vandt Knud sin Piges Gunst,
nu er »Straffen« over ham — Forlovelse — hvilken Kunst!

I Vagten sidder Sliver-Børge Dag og Nat paa Spring
og smutter med paa Vognen, blot der sker den mindste Ting;
men sekunderes bravt af Harald, denne Sjornelist,
som har sin Tryne i alt, hvad der hænder her og hist.
Tænk jer, nu vil disse Fyre osse Penge for'et ha',
els' kan Zonen vente Rykkerbrev fra Marcussen en Dag —
Rolig, Gutter, I skal nok faa Lov med os at smøre a',
der skal køres meget, før der faldt et Par Øre a'!

Her slutter jeg mit Hyldestdigt til Zonens glade Folk,
I sankionerer vel, at jeg var jer den rette Tolk,
klø bravt paa Mad og Drikkelse — ta' blot »et dobbelt Skud«.
det gi'r Courrage til igen i Mor'n at rykke ud!
Og naar Gildet diskuterer, er vi enige i, at
det er længe siden, vi det saa »omhyggeligt« har ha'!
Stadig vaks ved Havelaagen, naar det gælder Brand og Baal,
og paa det vi løfter Glasset, drikker ud Zonens Skaal!

Fin D.S.B.-Service.

Statsbanerne maa ofte høre
Kritik, og derfor skal de ogsaa
have at vide, naar de laver no-
get udmærket — som forle-
den.

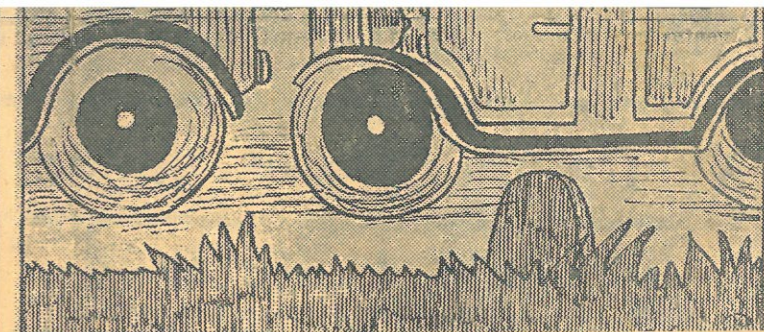
Da Morgentoget nordfra
holdt paa Eskildstrup Station
og netop var ved at afgaa igen,
saa Togsføreren pludselig en af
de daglige Gæster komme
luntende. Øjeblikkelig løb
Togsføreren ud og stadsede
Lokomotivet, idet han raabte:
Vi skal lige have den ældre
Herre, iført Molotovahue, med
ombord.

Med megen Omhu sørgede
Togsføreren for, at Herren med
Mappe, indeholdende Kaffe-
flaske, »Dekameron«, Exlibris-
Udkast, Frokost samt en an-
selig Stabel brugte Frimær-
ker, kom op.

Hermed reddedes Zonens
bedste Arbejdskraft for den
Dag.

Fastelavn i Marrebæk. — Ehlers
gør Haneben til Ridder Rap.

Fra den begivenhedsrige Tur til Gedser-Barslen. Suhr synes skov-
lende glad, mens Mekkenikkeren og Fru Buch er ovenpaa.

En forrygende Snestorm gik
over Falster i Gaar, og især var
det galt paa Sydfalster, hvor
en Jordemoder sammen med
sin Barselspatient var sneet
inde, saaledes at Zonen maatte
tilkaldes for at bringe den
undfangne til Sygehus.

Paa en ansvarsfuld Tur sen-
der man en ansvarsfuld Per-
son, og i fuld Ornat startede
derfor Driftsleder Suhr, be-
væbnet med Skovle og Spader,
samt en lille Dreng, Søren paa
Turen. Det gik godt til Gedser,
men ved Frisenfeldt gik det
galt, — trods ivrig øsen Sne af
store Suhr og Søren med sin
lille Skovl lykkedes det i Løb-
bet af tre Timer at komme to
Meter frem. Lille Søren svedte
og Suhr bandede.

Heldigvis viste en behjertel
Traktorkører sig paa Arenaen,
og nu kan det nok være, at Fif-
figheden kom op i Suhr.

— Du vil gerne køre fra
mig, skreg Suhr gennem Sne-
stormens Hvinen, — ha, du
kan bare ikke!!! — Ska' vi
vædde?

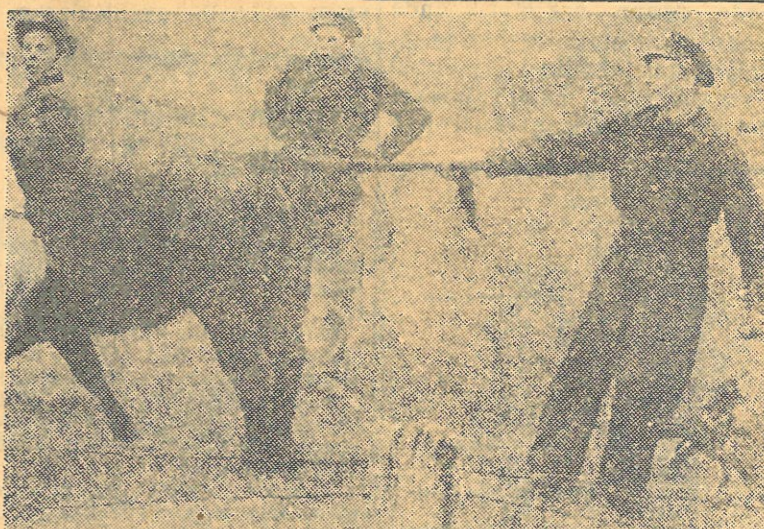
Traktorføreren gik paa Fi-

dusen. Med fuldt Drøn satte
han ind over Driverne, mens
Suhr adræt bandt et Tov bag
i ham. Traktoren glød ind gen-
nem Sneen fulgt af Suhr og
»Lille Søren« som almindelige
Pakkeforsendelser — eller
tomt Returgods —, mens
Suhrs Grine-Ansigt lignede en
Fedtlær'sstøvle, der er revnet
fra Kappe til Hæl.

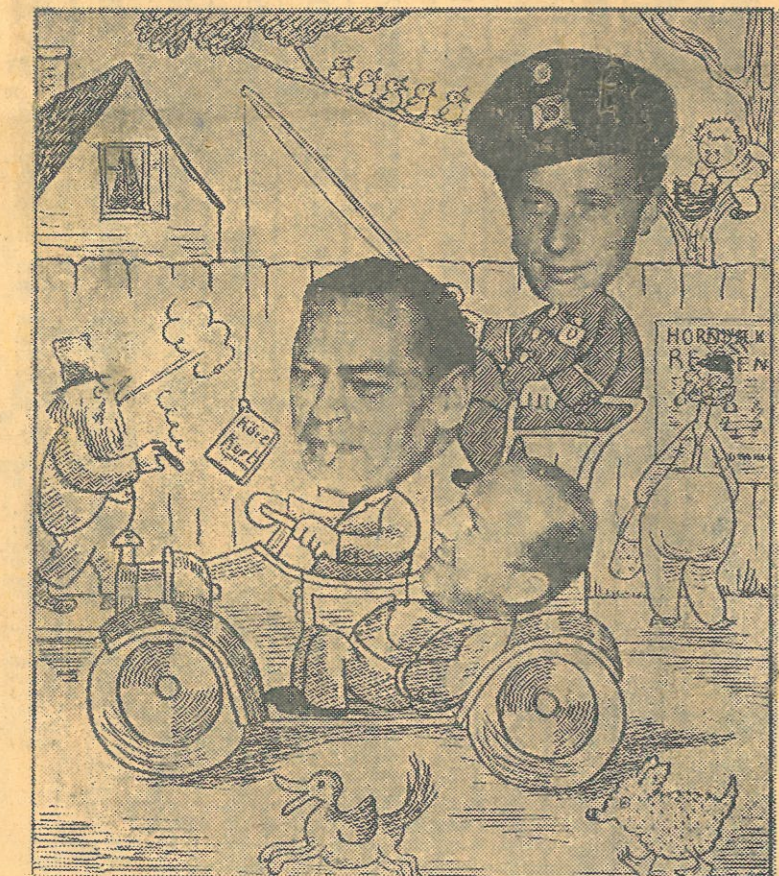
Suhr kunde næsten omfav-
ne Jordmo'ren, da han omsi-
der naaede frem, mens »Lille
Søren« hængte fast i hendes
Skørter af Glæde. Traktoren
saa man stadig fortsætte frem-
efter, mens Føreren ivrigt vin-
kede, fordi han troede, han
havde vundet Væddemaalet.

Efter Omstændighederne
gik Fødslen taaleligt, og efter
hvad der erfarede, har saavel
Suhr, Moder, en velvoksen 6
Punds Dreng samt Jordmo'ren
det udmærket. »Lille Søren«
løb hjem inden man var naaet
saa vidt.

»Zonesprøjten«s ansvarsløse
Redaktør:
Harald Andersen.

Fra Zonens Billedarkiv: Naar Enden er god, er alting godt - eller -
Georg har altid fat i den tykke Ende. - eller - da Kviefangeren var
paa Jagt efter en Barberkost.

Vor allestedsnærværende Fotograf Svend stjal ovenstaaende Billede
af Hjemturen fra Smugkroen.